

"Татковци мои, учители во Божјото дело, сосема ја разбираам вашата загриженост за мене.

Со тешка мака во срцето и со душата ќе се одделам од вас, но таква е волјата Божја, а ние се покоруваме на неа и мораме да одиме по најтрнливите патеки за да дојдеме до Божјото совршенство. Ќе се оддалечам од вас, но само физички, духовно повторно ќе бидеме заедно".

Пишува:
аџика Живанка ФИЛИПОВСКА

Македонскиот народ, овој Христоподобен и накрсно распнуван народ, творел, растел и се развивал заедно со својата Света Мајка - Светата Црква, низ сите векови и кога му било тешко, и кога бил поробуван, и кога страдал, а и кога слободно живеел, иако таа можност ретко ја имал.

Но, секогаш Бог е присутен, му го крева духот, му ги чува вистинските вредности и не дозволува да биде безимен народ во светот. Божјите чеда македонски - светителите, како најсјајни ѕвезди на небото, светнаа за светот да знае какви луѓе се раѓаат и живеат во нашата татковина. Тие се најубавото македонско знаме кое се вее на небесната и земната Христова Црква и зборува за бесмртната македонска народна и црковна вистина. Меѓу нив е и македонскиот светител Свети Нектариј Битолски.

Македонскиот светец од XV век, преподобниот Нектариј, се родил во Битола. Неговите родители биле побожни и праведни луѓе. На крштевањето му го дале името Никола. Кога бил мало дете на неговата мајка ѝ се јавила Пресвета Богородица и ѝ рекла веднаш да побегне со децата и со сопругот од своето место и да се скријат на друго место. Мајката на Никола направила така. Веднаш целото семејство го напуштило родното место Битола и се скрило на погодно место. Навистина, Турците дошле, ја зазеле Битола, ја опустошиле и на христијанскиот народ му нанеле зло. Откако турската наезда донекаде поминала, тие излегле од скривалиштето живи и здрави, благодарни на Бог и на Богородица за нивното спасување, но и многу тажни заради поробувањата на своите христијански браќа и сестри и на својата татковина. Кога татко му на Никола остарел, се договорил со својата сопруга да го напушти световниот живот и да оди во манастир. Тој заминал заедно со своите два сина (од кои едниот бил Никола), и се населил во манастирот "Св. бессребреници Козма и Дамјан", во околина-

БОГ ГО ОВЕНЧ СО СВЕТИТЕ

та на Битола, во пазувите на Пелистер. Во тој манастир се замонашил и го добил името Пахомија. Таму се сподвижнувал заедно со своите два сина. На патрониот празник на спомнатиот манастир Пахомија заедно со своите два сина видел чудо. Испразнетото буре со вино го нашле на чудесен начин повторно наполнето. Во душата на Никола се разгорела огромна љубов кон Христа, и силна желба за повозвишен богоугоден живот. Го оставил светот и заминал во Света Гора, Атонска, во местото Кареја,

каде бил раководен од искусните благородни старци, Дионисиј и Филотеј, во ќелијата на Светите Архангели. Тие набрзо го замонашиле и при тоа го добил името Нектариј. Како монах бил со уште поголема ревност и љубов кон Бога и луѓето. Но, поради тоа, во еден млад сподвижник (послушник на спомнатите старци) се родила зависта кон блажениот Нектариј. Тој барал Нектариј да го отстранат оттаму, да го протераат, во спротивно се заканувал дека некој ќе биде убиен. "Синко мили, немој да го ху-

лиш твојот духовен брат Нектариј, тој не е лош, тој сите ги сака, и тебе те сака, а најмногу нашиот Бог Исус Христос... тој се моли за спасение на сите. Ти самиот добро знаеш дека во Светото Евангелие пишува да се сака ближниот свој". Но, овој безумник се заканувал: "Или истерајте го... оттука или ви кажувам дека ќе го убијам, не можам повеќе да го гледам тука". Тогаш овие духовни водачи му советувале на Нектариј за

Кареја. Тој го молел Протата да им даде некое место каде што ќе се сподвижуваат заедно со Нектариј. Прота Данило им го доделил малото манастирче на Светите Архангели, каде Нектариј и Дионисиј се населиле и заедно живееле во мир, тишина, испосништво и деноноќни молитви. Во ова манастирче, со својот труд, изработувајќи рачни рачни ракотворби, сами си ја обезбедувале својата скромна, гола егзистенција.

"Sinko mili, nemoj da go huliš tvojot duhoven brat Nektarij, toj ne e loš, toj site gi saka i tebe te saka, a najmnogu našiot Bog Isus Hristos... toj se moli za spasenie na site. Ti samiot dobro znaeš дека во Svetoto Evangelie pišuva da se saка bližniot svoj".

извесно време да се оддалечи од нив, додека не се покае завидливиот брат. Нектариј им се обратил со зборовите: "Татковци мои, учители во Божјото дело, сосема ја разбираам вашата загриженост за мене. Со тешка мака во срцето и во душата ќе се одделам од вас, но таква е волјата Божја, а ние се покоруваме на неа и мора да одиме по најтрливиите патеки за да дојдеме до Божјото совршенство. Ќе се оддале-

И не само тоа. Тие дури им помагале и на другите монаси околу нив за да имаат основни средства за живот.

А, завидливиот несреќник лутал насекаде по Света Гора, додека на крајот не го напуштил тоа свето место и отишол во светот каде што се упропастил и ја изгубил својата душа.

Набрзо умрел и блажениот старец Дионисиј. Нектариј чесно го погребал својот учител и останал сам, но ги

Кареја, на Света Гора.

Неколку години по неговата смрт, неговите последователи го отвориле гробот за да му ги пренесат моштите. Чесните мошти на овој голем чудотворец биле нераспадливи и миомирисни (испуштале пријатен мирис во воздухот). Ги положиле во ковчег на кој бил направен релјеф на неговиот лик. Неговите чудотворни мошти и денес почиваат во Света Гора, во ќелијата во која се сподвижувал.

Култот на Свети Нектариј особено е присутен во Света Гора. Таму, на неговото име е посветена една Црква - ќелија во Кареја. Во истата ќелија, која е позната под името Јагари, во иконостасот се наоѓа икона со ликот на преподобниот Свети Нектариј Битолски од 1819 година. На иконата е претставен во подоцнежни години, во монашка облека и со голем Крст во десната рака. Друга икона со ликот на Свети Нектариј е направена од монахињата Февронија Келијска. Икона со неговиот лик се наоѓа во неговото родно место Битола, во црквата "Света Богородица". Во најново време нашиот реформиран академски сликар - зограф Ѓорѓи Даневски го има внесено ликот на Свети Нектариј во Берово, во црквата "Света Богородица", како и во други цркви. Ликот на Свети Нектариј Битолски е застапен и во манастирот "Свети Наум Охридски", на Попова Шапка, Шар Планина, насликан од Н. Цонев.

Во Република Македонија нема црква или манастир посветен на преподобниот Свети Нектариј Битолски. Веруваме дека МПЦ ќе покрене иницијатива за посветување на црква или на манастир на неговото име.

Во Република Македонија, бигорскиот манастир "Св. Јован Крстител" има прекрасен и голем параклис во манастирот "Св. Георгиј Победоносец", во с. Рајчица. Параклисот им е посветен на Св. Нектариј Битолски, Св. Григориј Палама и Св. Јован Кукузел. Бдение во чест на Св. Нектариј Битолски се врши во очи на празникот, во манас-

тирот "Св. Великомаченик Георгиј", с. Рајчица. Манастирското братство и манастирското сестринство од манастирите "Св. Јован Бигорски" и "Св. Георгиј Победоносец" во с. Рајчица, раководени од игуменот на овие манастири, архимандритот Партениј (заедно со верниците), најсвечено му оддаваат почит на Свети Нектариј Битолски, со Божествена литургија и на самиот ден посветен на светителот, во манастирот "Свети Георгиј Победоносец". Се врши посебна служба за Свети Нектариј Битолски. Службата за овој светител е донесена од Великата Лавра на Света Гора, преведена е и се служи на македонски јазик. Бог благословил оваа служба да ја донесе игуменот на манастирот, архимандритот отец Партениј, за и кај нас да се служи на македонски јазик за овој достоинствен македонски светител.

Централна прослава со света архијерејска Литургија се одржува во родниот крај на Свети Нектариј Битолски, во Битола, во соборниот храм "Свети Димитриј". Верувам дека му се укажува достојна почит и во сите други цркви во Македонија и во дијаспората.

Со благослов на Неговото Високо Преосвештенство Митрополит г. Горазд

МАНАСТИР "СИ СВЕТИ" ("СИТЕ СВЕТИИ")

Манастирот "Си Свети" има огромно културно и историско значење, тоа е свето место на многу чуда.

Чудата на манастирот "Си Свети" се бројни за: исцеление, имање пород, одржување во живот, среќа, радост и сл.

www.sisveti.com.mk

АЛ НЕКТАРИЈ БИТОЛСКИ ОРЕОЛ

чам од вас, но само физички, духовно повторно ќе бидеме заедно". Тие го испратиле кај светогорскиот Прота Данило во Кареја. Тој со љубов го примил кај себе за свој послушник. По извесно време, во длабока старост, умрел старецот Филотеј. Дионисиј останал сам. Неможејќи повеќе да го поднесува оној несреќен гневен завидливец, поради кој беше принуден да си замине преподобниот Нектариј, и самиот Дионисиј го напуштил и заминал да го бара блажениот Нектариј. Го нашол кај Прота Данило во

проширил своите подвизи, кои само на Бога му се познати. Преподобниот Нектариј паднал во многу тешки болести. Победувајќи ги демонските напади, човечката завист и тешките телесни болки, тивко, мирно и достоинствено се преселил во вечното Христово Царство во 1500 година, на 5 декември - по стариот или на 18 декември по новиот календар, кога и го славиме. Поради неговите големи дела, Бог го овенчал со светителски ореол. Моштите на Свети Нектариј Битолски се погребани во